

Studenški dom

Stev. 194

U Ljubljani, četrtek, 26. avgusta 1937

Leto II.

Nov korak do končne nacionalistične zmage v Spaniji

Francove čete so zasedle Santander

Santander, 26. avgusta. o. Padec zadnje vladne trdnjave na španskem severu je prišel prej, kakor bi bilo pričakovati. Nacionalistični oddelki so zadnje dni, odkar so dospeli na planjavo pred Santandrom, izredno hitro napredovali po podrobno izdelanom načrtu. Zadnji del prodiranja proti mestu se je vršil izključno s tanki, oklopni in tovornimi avtomobili. Tako si je moč razlagati, da so nacionalisti v doberm dnevu osvojili vse ozemlje v daljni okolici mesta.

Ko so rdeči branilci predvčerajšnjim videli, da grozi mestu neizogiben padec, so začeli priravljati vse potrebno za umik po morju. Pri tem so jim pomagale francoske in angleške ladje. V načrtu so imeli uničevanje vseh važnejših poslopij in utrd, toda to jih je preprečil upor, ki je zadnjo noč izbruhnil v mestu samem. Na čelo upora proti rdeči oblasti so se postavili orožniki ter civilna garda. Na pobudo upornikov je prebivalstvo, ki povečani simpatizira z nacionalističnim gibanjem, začelo izobesati rdeče-zlate nacionalistične zastave. Potem je tudi vlad, ki ji je po padcu Bilbaoa predsedoval voditelj baskovske republike Aguirre, sporocila nacionalističnemu poveljstvu, da mu izroča mesto.

V pristanišču je priplula angleška bojna ladja »Crete«, ki jo je baskovska vlad poklicala in vzela

na krov predsednika Aguirrea ter vse člane vlade in člane vrhovnega vojaškega poveljstva.

Medtem so nacionalistični oddelki kmalu po dvanajsti uri zasedli santandersko radijsko postajo, ki leži izven mesta na hribu. Postaja je bila nepoškodovana in so jo nacionalisti začeli takoj uporabljati za svoje oddaje. Kot prvo znamenje nacionalistične zmage je bil s postajo poslan po svetu pozdrav »Živela Španija«, kateremu je sledila nacionalistična himna. V mestu samem ni prišlo do nobenih hujših bojev, ker so civilni gardisti in orožniki vzdrževali red ter pustili vsem branilcem, ki so se hoteli umakniti na hribe ob morju, prosti pot. Še pred prihodom nacionalistov je civilna garda izpustila iz ječ 1600 ujetnikov, ki so jih rdeči imeli zaprte od začetka državljanke vojne.

Kmalu po drugi uri so nacionalistični oklopni avtomobili začeli po vseh cestah prodriati proti osrčju mesta. Nikjer niso naleteli na nič odpora, ker so se bojevitejši branilci umaknili na hribe izven mesta. V Santandru je ostalo okrog 15.000 baskovskih vojakov, ki so se vsi brez boja udali nacionalistom. Ob 4 popoldne je nacionalistična vojska zasedla vse mesto in tudi cesto, ki drži proti zahodu v tiste dele navarske pokrajine, ki je v

oblasti rdečih. Nacionalisti so na tej cesti prestregli veliko tovornih avtomobilov, ki so vozili iz mesta begunce.

Santander je odločil usodo Madrida

Salamanca, 26. avgusta. o. Zaradi padca Santandra vlad v vsej nacionalistični Španiji silovito navdušenje, vsi krogli vidijo v tem dejstvu največjo zmago, kar jih je nacionalistična vojska izbojevala od začetka vojne. Po vsej nacionalistični Španiji so bile sinoči velike ljudske svečanosti, v katerih je prebivalstvo dajalo duška svoji radosti nad dogodom, ki je uvod v končno zmago nacionalistične gibanja.

Inozemski vojaški opazovalci v Španiji so mnenja, da je zdaj usoda Madrida in Valencije zapečatena, ker bo general Franco zdaj, ko je ves španski sever v njegovih rokah, vrgel ogromno število vojaštva in vojnega materiala pred Madrid, ki se ne bo mogel več dolgo braniti. S padcem Madrida pa je nacionalistična zmaga v Španiji popolna, ker je več ko verjetno, da se bo Katalonija potem skušala rešiti s pogajanjem, ki naj ji zagotove avtonomijo v nacionalistični Španiji.

Važna seja Male zvezze v Sinaji

Bukarešta, 26. avgusta. m. Bližajoči se konferenci zunanjih ministrov držav Male zvezze prispevajo vse romunsko časopisje velik pomen. Casopisi objavljajo tudi že spored te konference, ki ga je izdal zunanje ministrstvo. Ta spored kaže, da bosta v pondeljek, dne 30. avgusta, prispevala v Romunijo predsednik jugoslovanske vlade dr. Milan Stojadinović in češkoslovaški zunanjji minister dr. Krofta. Na romunsko-jugoslovanski meji bo Stojadinović sprejel in pozdravil namestnik šefa protokola v zunanju ministrstvu gosp. Papiniju, ki bo jugoslovenskemu predsedniku vlade dodeljen na službo ves čas njegovega bivanja v Romuniji. V pondeljek se bosta ob 10.45. prihodili v Sinajo dr. Stojadinović in dr. Krofta vpisala v dvorsko knjigo kralja Karla. Takoj nato bo še istega dne ob 11. popoldne prva konferenca zunanjih ministrov držav Male zvezze. Opoldne bodo vsi trije zunanji ministri na kosilu pri kralju Karlu.

Drugi dan, v torek 31. avgusta se bo konferenca nadaljevala ob 10. popoldne. Ob pol 13. bosta dr. Stojadinović in dr. Krofta sprejeta v zaseben avdijenci pri kralju, kjer bosta tudi kosila. Popol-

dne istega dne bo konferenca ministrov držav Male zvezze končana ter bo nato izdano uradno

poročilo za časopise. Zvezre bo na čest zunanjim ministrom slavnostna večerja, obenem pa bo takrat tudi slavnosten koncert in velik sprejem v kazini na Sinaji. Ob 1. ponoči, dne 1. septembra bosta dr. Stojadinović in dr. Krofta odpotovala s Sinaje.

Turčija in potapljanje ladij v Dardanelah

Carigrad, 26. avg. m. V palači Dolma Bakće je bila sinoči nedadoma sklicana seja turške vlade, ki je trajala pozno v noč. Na seji so bili skoro vsi turški ministri. Politični krogli misljijo, da se je na tej seji govorilo o celi vrsti važnih neodložljivih vprašanjih, predvsem o vprašanju, s katerim se je turška vlada bavila pred nedavnim, to je z vprašanjem potapljanja ladij v Dardanelah. Po vladni seji je predsednik Izmet Ineni takoj odšel poročati predsedniku turške republike kemu Ataturku.

Po seji vlade je zunanje ministrstvo izročilo

vsem tujim poslanikom pri turški vladi poročilo, v katerem pravi, da turška vlada upravljeno domneva, da krizari po Marmarskem morju tuja podmornica in potaplja španske parnike, ki prihajajo iz Rusije. Ker je to dejstvo v izrazitem nasprotju s predpisi glede vstopa tujih bojnih ladij v Dardansko ozino, je dala turška vlada vsem svojim bojnim ladjam ter letalom nalog, naj podmornico zasledujejo ter ujamejo. Ce bi se pa branila, naj jo s silo odvedejo v najbliže turško pristanišče ali pa jo potope.

Japonske ladje stražijo 1290 km kitajske obale

Tokio, 26. avgusta. AA. Ilavas. Agencija Domej poroča, da je admiral Hazem proglašil blokado kitajske obale pred Sangajem in v bližini Hongkonga. Ta blokada se ne razteza na tuje parnike.

Sangaj, 26. avgusta. o. Zadnja dva dneva so Japonci neprestano izkrcavali svoja čete v raznih predelih mesta, razen lega pa po vsej nezavarovani obali na severu in na jugu. Koliko je število japonskih čet, ki so se izkrcale do zdaj, ni mogoče ugotoviti. Pač pa Japonci s svojim bojnim brodovjem nadzirajo 1290 km kitajske obale in izvršujejo nad njim pravo vojno blokado. Neprestano prihajajo v kitajske obalne vode japonske ladje s četami in vojnim materialom. Japonci nameravajo svojo blokado raztegniti tudi na južno Kitajsko na prehod med olobom Formozo in celino. Vojnim ladjam pomagajo pri blokadi letala.

V osvojenih predelih na severnem Kitajskem so Japonci že začeli v vsej naglieci organizirati svojo upravo, promet in varnostno službo.

Rusija bo podpirala Kitajsko?

Berlin, 26. avgusta. AA. (DNB) V nemški javnosti je vzbudila veliko pozornost vest pariskega Jourca, da je sovjetska vlada trdno odločena pod-

pirati Kitajsko ne samo finančno, temveč tudi vojaško. S tem poročilom spravljajo v zvezo letošnjih dolgi obisk maršala Blücherja v Ulanbatoru. Maršal je pri tej priložnosti dolgo konferiral z zastopniki Nankinga. Omenjena vest pravi, da je sovjetska vlada že pred nekaj časi poslala na Kitajsko 54 lahkih in 72 težkih bombnikov.

Preiskava v sovjetskem konzulatu v Sangaju

Sangaj, 27. avgusta. AA. Japonci so včeraj izvedli preiskavo v sovjetskem konzulatu, ker so po njihovih trditvah od tam dajali evropske znake kitajskim četam. Kitajske oblasti so zahtevale, da naj se preiskave udeleži tudi mednarodna policija iz mednarodne koncesije, toda Japonci so jo že sami opravili, preden je prišla mednarodna policija

Novi boji

Sangaj, 26. avg. AA. (Ilavas.) Sinoči se je v pokrajini Lotian, 30 km severozahodno od Sangaja razvila huda bitka. Potrije se, da so pomemni oddelki japonskih čet, ki so se pred kratkim tukratno zasedle. Kitajci posiljajo v Lotian vse svoje razpoložljive sile.

Po poročilu iz Sangaja, so japonske čete po hudi bojih zavzale vse vzhodni okraj Sangaja. Kitajski vojaki, ki se zaradi pomanjkanja živja vdajajo, je čedalje več. Da prepreči to vdajanje in zimeden umik in nepokorščino vojaštva, je nankinska vlada sklenila, da bo vse ta dejanja strogo kaznovala. Na severnem Kitajskem je japonska armada začela splošno ofenzivo in povsod uspešno prodira. V letalskih bojih nad Sangajem pa so Japonci strelili neko kitajsko letalo.

Jeruzalemski župan ubit

Jeruzalem, 26. avg. Voditelj muslimanske rodomlubne organizacije in mestni župan v Jeruzalemu je bil ubit na cesti Jeruzalem—Hajfa. Ta zločin je delo teroristov in ga obsojajo tako Arabci kakor tudi kristjani. Uboj pripisujejo delu judovske teroristične organizacije. Pricakovati je novih nemirov in demonstracij proti Judom.

Vsešamski kongres za enakost Palestine

Jeruzalem, 26. avgusta. AA. (Ilavas.) Arabsko nasprotništvo proti angleškemu načrtu o razdelitvi Palestine postaja čedalje hujše. Jeruzalemski Mufti pripravlja vseislamski kongres, čigar namen bi bil proučiti bodoče ustavo Palestine, in splošno protestno gibanje, tako da bo Zvezni narodov pred sprejetjem končnega sklepa informirana o tem gibanju. Kongres naj bi bil 18. septembra v Damasku. To ofenzivno gibanje se vrši tudi v tujini. Mufti je dobil solidarnostne brzjavke, med drugim od indijskih Muslimanov, in od palestinskega obrambnega odbora iz Meke.

Vesti 26. avgusta

Bivši predsednik paraguajske republike Franco je včeraj v družbi bivšega prometnega ministra Stefanica prišel v Buenos Aires. Nova vlada je oba izginala kot glavna krivica za korupcijo, ki je prej vladala v tej južnoameriški državi.

Hooverjev najmlajši sin je povzročil velik skandal v francoskem kopališču Cannes, kjer je bil na počitnicah. Mestni župan ga je v začetku njegovega bivanja neki večer hotel v imenu občine pozdravil ter mu prinesel šopek rož. Mladi Roosevelt pa je bil že pijač in je mahnil s strnjeno šopkom župana po obrazu, hkrati pa mu vrgel v glavo časo šampanja. Župan je postal miren. Mladi Roosevelt pa je na pobudo ameriškega poslanstva takoj naslednje jutro izginil iz letovišča.

32.000 km dolg polet namernava prirediti oktobera srednjeameriška republika San Domingo. Njena letala bi na tem poletu obiskala vse severne in južne ameriške države. Dohodki od te prireditve bi šli za postavitev spominskega Kolumbovega svetilnika.

Zadnji odločilni boksarski boj pred bojem za svetovno prvenstvo bo nocoj v New-Yorku, kjer se bosta udarila sedanja naslovni svetovni prvak zmorec Joe Luis in Anglež Tommy Farr. Zmagovalec v tej tekmi pa se bo moral boriti z Nemcem Maksom Schmelingom.

Prva seja francosko-poljske komisije, ki naj izvede vse točke nedavno sklenjenega sporazuma, je bila včeraj v Varšavi. Seja se je bavila predvsem z vprašanjem o izplačilu in vračanju velikega francoskega posojila.

Do novih spopadov je prišlo med stavkujočimi poljskimi kmeti in med orožniki po raznih mestih v srednjem Galiciji, kjer so stavkujoči hoteli započeli s trga stavkokaze, ki so prodajali svoje predelke.

Francoske občinske volitve bodo 10. in 17. oktobra. Za te volitve se bo razvil silovit boj, ker kaže, da bosta pri teh volitvah nastopili tudi Francoska socialna stranka, ki se zadnje čase neudruto organizira in združuje v sebi vse člane bivših Ognjenih krijev, ter Francoska ljudska stranka, ki jo vodi komunistični disident, poslanec Dorriot.

Ameriški državni dolg je od 1930 dalje neprestano naraščal in znaša danes 37 milijard dolarjev, to je 1 biljon 800 tisoč milijonov din.

Trije poljski rušilci »Groč«, »Viharc« in »Burjac« so pripluli včeraj na uradni obisk v Rigo.

24 bolnikov je ogrizel v občinski bolnišnici romunskega mesta Stefaniesco stekel pes, ki je kdo ve kako vdrl v bolniščo.

O verskem vprašanju v sedanji Španiji bo prihodnji dnevi predaval poslanec valenčijske zbornice Irujo v Parizu. Predavanja bodo v pariški cerkvi Madeleine, za kar je dal dovoljenje kardinal Verdier. K predavanjem so povabili vso pariško duhovščino in diplomatski zbor.

Ameriški državni podstajnik Wells je včeraj odpotoval s parnikom »Queen Mary« v Anglijo in Francijo, kamor ga je poslal predsednik Roosevelt, da se domeni z angleško in francosko vlado glede skupnega nastopanja na Dalnjem vzhodu.

Zaradi slabega vremena okrog severne tečaje so morala letala, ki iščejo ponesečenega Rusa Levanevskoga, prenehati z iskanji, dokler se viharji ne poležejo.

Naša kraljica Marija je včeraj preživelila veden dan v kopališču Poreče ob Vrbskem jezeru v družbi svoje sestre nadvojvodinje Leanne Habsburške.

Letala pošiljajo na skrivaj iz Amerike na Kitajsko pod pretezo, da bodo služila za potniški promet. Včeraj je neki parnik v San Franciscu naložil 20 letal.

Zniranje zavarovalnih prispevkov za potnike in blago v letalskem prometu zahteva angleški lefalski minister od zavarovalnic. Za te vrste zavarovanja zahtevajo namreč zavarovalnice še zmeraj dvojne pristojbine, čeprav se je promet toliko zvišal, da bi zavarovalnice lahko krile svoje obveznosti z nižjimi prispevki.

Madžarski kraljevi namestnik Horthy je docela okreval ter se že vrnil iz svojega poletnega bivališča v Budimpešto.

Švedski zunani minister Sandler se je včeraj popoldne z letalom pripeljal v Varsavo na večnevnini uradni obisk in bo najbrže pripravil vse potrebno za podpis posebne prijateljske pogodbe med obema državama.

Velike povodnosti groze Dunaju in dunajski okolici, ker so avstrijske alpske reke zaradi deževja zelo narasle. Nekaj dunajskih predmetov je že poplavljениh in morajo ljudi prevažati v čolnih.

37. mednarodni mirovni kongres se je začel pred dveoma dnevoma v Parizu. Udeležujejo se ga zastopniki iz 37 držav. Babil se bo z bivšo abesijsko vojno, s špansko vojno, kitajsko-japonsko vojno.

Bivši abesijski cesar toži italijansko vlado zaradi nekih lastniških pravic pri železnici iz Adis Abebe do Džibutijsa. Razprava je razpisana za 20. oktober pri pariškem okrožnem sodišču.

Vojno Fordu so napovedali ameriški avtomobilski delavci na velikem zborovanju predstoječem v Detroitu. Delavci za

Težave na glavnem kolodvoru

Ljubljana, 26. avgusta.

Pred dnevi smo brali, da je železniški minister odobril nekaj malega kredita za ljubljanski glavni kolodvor. Podoba je tedaj, da se bo na ljubljanskem glavnem kolodvoru poleg sedanjih naprav gradilo še kaj podobnega. Zato morda ne bo napak, če ob tej prilici navedemo nekaj krifike, ki se je med železničarji samimi, pa tudi med potujočim občinstvom pojavila ob gledanju na sedanja dela na postaji.

Ponesrečene potniške blagajne

Na zunaj se zdaj na glavnem kolodvoru res zdi vse lepše, celo prostorneje in udobnejše. Našli so se celo taki, ki so ponosno izjavljali, da so nove potniške blagajne narejene praktično in okusno. Toda treba se je samo migmogrede pogovoriti z železničarji, ki so obojeni, da morajo teh golubnjakov opravljati naporno blagajnsko službo. Pošte ženske pri opravljanju svoje blagajnske službe trpe že zdaj, v zimskih mesecih pa bodo druga za drugo začele bolehati. Preprih v skromnih, stisnjeneh kabinah je tak, da je treba vozovnice prijeti z roko ali jih kako drugače pritrditi na blagajnski pult, sicer jih začne veter odnašati skozi linice, da je veselje gledati. Vsi prostori so skrajno ponesrečeno zgrajeni, kljub temu, da je cela stvar menda pozira lepe vso denarja. Znotraj teh potniških blagajn se je naselila vlaža, zid postaja kar siv, ženske pa se morajo v teh stisnjeneh prostorih že zdaj zavijati v zimske jopice. Pridobili smo tako sicer na zunaj lepo potniške blagajne, ki pa nimajo nobene praktične vrednosti in izgleda, da jih bodo še pred zimo morali prezidavati, ker drugače v njih ne bo mogoče delati službe.

Zanemarjeno skladisčke koles

Kakšne neprijetnosti dolete potnika na ljubljanskem glavnem kolodvoru klubu temu, da skušajo že vse leto s kraparijami doseči vsaj nekaj videza zboljšanja, se more sleherni potnik prepričati v naši slavni kolodvorski garderobi. Zlasti ob sobotah in nedeljah navozijo potniki cele gore koles, ki jih pa naši vsega spoštovanja vredni železničarji pri najbolj volji ne morejo opraviti drugače v skladisču, kakor da jih nalagajo drugega vrh drugega. Treba je potem samo priti ob prihodu večernih vlakov na kolodvor v garderobo po svoje kolo. Zgoditi se tudi, da mora potnik čakati pol ure in več, da se more odpeljati s svojim kolesom. Tega niso krivi železničarji, ki svojo službo delajo, kakor pač najbolje znajo in morejo, krivi so nepri-

merni in nezadostni prostori, krv je celoten sistem, ki ne uvidi, da sodoben promet na vseh koncih in krajih narašča, se razvija, da je treba vprašanje preurediti ljubljanskega glavnega kolodvora zgrabiti temeljito, popolno, vsaj za 50 let naprej. To pa, kar se dela zdaj, je nerodno in neokusno zapravljanje denarja. Ljubljansko postajno posloplje je vendarle neprimerno, očitno premajhno, da bi se moglo iz njega narediti kaj dobrega, koristnega, praktičnega za sodobni promet.

Podaljšani peron

Radi priznavamo dobro voljo, ki brez dvoma obstaja pri ljudeh, ki so se začeli brigati za vsaj nekoliko dostaonejše zunanje lice ljubljanskega kolodvora. Toda cela reč je vendarle znamentevele zadrgre in naše pretirane skromnosti. Pred postajo so letos zamislili podaljšek perona, ki se že gradi. Rečeno je bilo sicer sramežljivo, da so začasne stvari, ki naj zamašijo vrzel ta čas, dokler ne bo stvar razsiritev rešena bolj temeljito. Toda ogrodje in vse, kar vidimo zgrajenega na kolodvoru in okrog njega, vendarle nosi videz trajnosti. Podaljšek perona, ki bo sicer prisel prav potnikom, ki so se zlasti ob deževju gnetli na sedanjem ozkem peronu, pa tudi zdaj ne bo zadostoval. Razen tega je podaljšek perona tako nešrečno zaključen, da se bo tam slej ko prej zgodila kakša nesreča. Potniki bodo prisiljeni skukati s perona na tir, ki z glavne proge vodi proti skladisču. Opazujamo že zdaj na zimo in na spolzka tla.

Rešitev samo v poglobitvi

Pri takem opazovanju na glavnem kolodvoru se človeku samo po sebi poraja vprašanje, čemu vsi ti veliki izdatki, ki jih zdaj zabilajo na kolodvor v te naprave, ki na zunaj poudarjeno hčajo biti zasilna rešitev, v resnicu pa nosijo videz trajnosti. Nam taka preureditev kolodvora ne zadoštuje, mi se za take kraparije hvaležno zahvaljujemo. To krpanje pomenja našo veliko beračijo. Ljubljana pa ni zato tretja prestolnica Jugoslavije, da bi zgolj plačevala, polem pa sleherni dinar izprosila za svoje nujno potrebne naprave. Vsej javnosti bo polagona postalo jasno, da bo treba ljubljanski kolodvor začeti drugače popravljati, da bo treba sedanje stavbe enostavno do tal podpreti ter sezidati nove z vsemi napravami vred. Pri tem ne zavidamo drugim mestom v državi, kjer grade podobne velike nove kolodvore, zahtevamo samo svoje pravice za svoj denar!

Zaloškemu roparju na sledu?

Ljubljana, 26. avgusta.

Vsa vzhodna ljubljanska okolica od Dobrunj, Sostrega tja do obsavskih naselij, zlasti pa občani D. M. v Polju so še vedno pod globokim vtisom zadnjega roparskega napada, katerega žrtev je postal žel sluga Ostrež, ko ga je ropar v gozdici pobil in mu pobral 51.000 din v samih tisočkah. Ostrežovo stanje v splošni bolnišnici na kirurgičnem oddelku je še vedno neizpremenjeno. Polagoma se zaveda. Sam ni mogel dati natančnejšega opisa roparjeve zunanjosti.

Na dan ropa je prišel iz Ljubljane v Zalog tudi policijski nadzornik in daktilograf g. Podobnik s policijskim psom. Zanimivo je, da je pes vohal sledovec roparja iz gozdica v emeri proti Spodnji Zadobrovi. Sum je močno utemeljen, da je moral sodelovati pri ropu neki znani kriminalen tip, ki je od tam doma. Orožniki so celo njegovo hišo prebrskali. Njega niso dobili doma, skrili se je v gozdove. Prvotno so tudi domnevali, da bi naj bil ropar proulomil v tolovaj J. Bradeško, ki je pred dvema letoma pobegnil iz zaporov in se sedaj klati okrog, zlasti po ljubljanskih okolicah, v polhograjskih in vrhnih gozdovih, kjer ima varno zavetje pred zasledovalci in se ga ljudje zelo boje, ker jih močno terorizirat v raznimi grožnjami ter je postal pravcati strahovalec teh krajev. Bradeško je drugače intimen znanec in zaveznik zunaj Anžurje iz Spodnje Zadobrove.

Ves varnostni aparat in tudi ljubljanski detektivi so bili včeraj ves dan na terenu ter so dobili mnogo zanimivih podrobnosti. Po dolgih letih je Zalog zopet bil torišče zločinu iz koristoljubja. Prva leta po prevratu je bil zaloški tovorni kolodvor torišče nebroj drznih vломov in latvin v vagone, napolnjene z najrazličnejšim blagom, kakor z manufakturo, sladkorjem, kavo, moko in tobakom. Vlomi so se kar vrstili. Mnogi takratni vlonmilci so že pomrli, drugi pa so ostali nepoboljšljivi zločinci, toda sedaj so ugnani in ne morejo več fakto krasiti na kolodvoru, kakor prva leta.

Ropar, kakor se lahko sklepka iz vseh okolnosti, je najbrž dobro poznal vse poslovne in uradne razmere na zaloški postaji. Vedel je najbrž, da sluga Ostrež dnevno nosi na poljsko pošto večje vso, ki so bile prejšnji dan inkasirane in ki jih je blagajna redno oddajala po pošti na ljubljansko direkcijo. Nosil je normalno vso, od 20.000 do 60.000 dinarjev in tudi večje. Ropar je vedel, da sluga odnosi denar med 9 in 10 na pošto.

Ljubljanska policija je včeraj pokazala posevkovemu sinu Svetku iz Slap fotografije raznih zločinskih tipov, ki naj bi bili prišli v poštev. Svetek ni mogel po fotografijah nobenega spoznati za tistega neznanega moškega, ki je kmalu po 10 na

Harambaša prekmurskih ciganov v rokah pravice

Maribor, 25. avgusta.

Danes je pripeljala močna eskorta orožnikov iz Murske Sobote v jetnišnico mariborskoga okrožnega sodišča cigana, ki je bil ranjen na roki in na nogi, pa je bil kljub tem ranam močno vklejen. Že iz tega so radovedneži sklepali, da vodijo orožniki v zapor nevarnega človeka. Ta jetnik je bil sloviti prekmurski cigani harambaša Vincenc Horvat iz ciganske naselbine v Fokoveih, ki je bil že več let strah v trepet Prekmurja, Murškega polja in obmejnega krajev na Madžarskem, našim orožnikom v Prekmurju pa je zadajal nešeto skrb in sivih las. Vincenc Horvata obložuje zaradi 29 ropov in latvin, ki jih je izvršil bodisi sam, bodisi v družbi drugih ciganov, katere pa so orožniki večinoma že vse polovili. Tudi Horvat je letošnjo pomlad padel orožnikom v roke, ko so napravili preiskavo v njegovi ciganski naselbini ter so ob tej prilici odkrili cele zaloge manufakturnega blaga, ki ga je Horvat s svojimi pajdaši pokradel v Sombočki vasi na madžarski strani meje ob prilici vloma v tamošnji konzum. Horvat se je takrat pri arretaciji sam zabolel v nogu in nadal, da ga bodo orožniki oddali v bolnišnico v Murski Soboti, od koder se je nadejal

pobegniti. Njegov načrt mu je popolnoma uspel. Nekaj dni po oddaji v bolnišnico je ponoči pobegnil ter se je od takrat uspešno skrival po raznih krajih Prekmurja, vendar pa mu zločinska žilica ni dala miru. Kmalu je spet imel skupaj razbojniško družbo, v kateri sta bila razen njega še dva cigana. Ta troje je izvršila v avgustu štiri drzne roparske napade. Roparji so ponosni preživali na cestah ter se ustavili in izropali Antona Gregorja, Jožeta Žižeka in Karla Brgleza, katerim so vzel denar in kolesa. Vdrli so tudi v gostilni Karoline Fartelj, pa so bili prepoden. Pri vseh teh ropih se je odlikoval najbolj Horvat Vincenc, ki je bil oborožen s samokresom. Nazadnje so se orožniki odločili na velikopotezno akcijo. Zbralo se jih je veliko število, pa so priredili zasede okrog Fokovev, kamor je prihajal Horvat od časa do časa k svoji priležnici, kadar je misil, da je zrak čist. Ena od teh zased se je obnesla, ker je Horvat naletel na orožniška narednika Bebaška in Budjo. Ko ju je zagledal, je streljal na nju iz browninga, orožnika pa sta s streli odgovorila ter ga ranila v roko in nogo. Ko je videl, da ni več mogoče zbežati, se je udal. Sedaj se nahaja za varnim omrežjem mariborskoga sodišča ter čaka na sodno razpravo.

150 kg ciankalija v mestnem kopališču

Maribor, 25. avgusta.

Danes zjutraj na vse zgodaj so močni oddeki mariborske police hermetično zaprli vse dohode v Kopališko ulico. Pasanti, ki so se nabirali ob policijskih kordonih v čimdalje večjem številu, so bili vsi prepricani, da lovi policija nevarne zločince in previdnejši so se začeli plahom umikati, boječ se, da bi začelo na kakem koncu pokati. Police pa je zaprla ulico zgorj iz vornostnih ozirov, boječ se za življence mariborskih meščanov, ki bi jih bila pot ob tej uri slučajno zanesla mimo mestnega kopališča v Kopališki ulici. Kajti, če ne bi imeli na glavi plinske maske, bi se bili brez dvoma zgrudili mrtvi na tla, še predno bi se zavedli, kaj se okrog njih dogaja. Ubili bi jih bili ciankalijevi plini, ki so vdrli skozi odprtia okna mestnega kopališča. Včeraj zjutraj so se spravili nad kopališče strokovnjaki mestnega razkuževalnega podjetja. Pokazala se je namreč že zdavnaj potreba, da se mariborsko kopališče temeljito prenovi in tudi razkuži. Pre-

vitvena dela so na veliko zadovoljstvo obiskovalcev kopališča odlično uspela, sedaj pa so kopališče še razkužili. Včeraj zjutraj so hermetično zaprli okna in vse ostale odprtine na kopališču ter jih močno zakitali. Potem so v raznih delih kopališča razstavili nič manj kot 150 kg pruske kislino, ki se je hitro izpremljena v plin-ciankaliji. Ta plin, ki spada med najsmrtonosnejše strupe na svetu, je napolnil vse prostore kopališča, vdrli je v vsako odprtino, prepolil je vse pohištvo, zlasti divane ter tako obražuni s takoj skritim mrčesom. Plin, ki bi v tej količini zadostoval, da se zastrupi v sekundi ves Maribor, če bi se ga moglo spraviti skupaj v zaprem prostoru, je ostal v kopališču 24 ur. Danes zjutraj so organi razkuževalnega podjetja z maskami na obrazih odprli vrata in okna in v nekaj minutah je plin izpuhnil v zrak. V času, ko je izpuhival skozi okna kopališča, je bilo smrtno nevarno hoditi mimo poslopja, pa je zaradi tega policija zaprla vse dohode v ulico.

Nož v hrbet

Ljubljana, 26. avgusta.

Zadnjo noč se je na močanskem polju prijetila hujša neprjetnost trgovcu Plevetu Ivanu, ki je s svojim osebnim avtomobilom prišel iz okolice Celja po opravkih v Ljubljano. Plevel je zbral okrog sebe svoje znance in tovariste ter jih odpeljal zverje najprej v neko gostilno na Zaloški cesti. Ko so tam lokal o polnoči zaprli, se je družba namenila drugam. V isti gostilni pa je tedaj sedela poleg Plevelove družbe še druga družba, ki se je zabavala med seboj s kvartanjem. Ko je Plevel s svojo družbo odšel iz gostilne, hoteli so odpeljati s svojim avtomobilom dalje, sta se vsebla na avto tudi dva neznanca iz ene druge družbe. Plevel seveda tega takoj niti opazil ni. Ko pa so prišli ven na polje zunaj Most, pa je ukazal Šoferju avto ustaviti, da bi tiholapska potnika z avtomobilom spolnil. Slepota potnika na avtomobilu pa se tudi nista pustila tako na kratko odgnati, ker se jima je vožnja z avtom najbrž zdeli enako prijetna kakor ostalim zemljancam. Eden izmed obeh je zato Plevela v temi močno sunil z nožem v hrbet, nato pa sta oba neznanca pogebnili. Plevela so prepeljali močno krvavečega in ranjenega v bolnišnico, policija pa za napadelcem poizveduje. Zidar Kajzer Ivan iz Tomačevega je povedal, da je z napadalcem zvečer skupaj pil in kvartal v gostilni. Točno sicer neznanca ne zna opisati, ve pa, da mu je ime Ivan in da je doma nekje iz Dobrunj, star pa bo kakih 28 let.

Nepreviden voznik

Ljubljana, 26. avgusta.

Mlekariči Koderman Ivan iz Črnega se je na Tirske ceste pripetila huda nesreča. Hoteč svojim strankam v bližnji hiši oddati posodo mleka, je postila na cesti zraven hodnika svoj mlekarski voziček, poln posod z mlekom. Ženska je obupno zajakala, ko je vrnjši se iz hiše zapazila, da je voziček prevrnil, posoda raztrošena po cesti, mleko pa čisto razlitlo. Ugotovila je, da ji je voziček prevrnil voznik Pekv Stanko, ki je tedaj vozil mleko, pa je zadel s svojim vozom v mlekarski voziček. Razlito se je čez 30 litrov mleka ter trpi pri tem Kodermanova čez 100 din škode. Najbolj neprjetno pa je bilo za mlekario, ker svojim stalnim odjemalcem ni več mogla postreči z mlekom, ki je v dolgih curkih teklo po cesti. Voznik je sicer obljubil mlekariči, da jih bo skodo povrnil, toda to se še ni zgodilo. Zato je Kodermanova stvar nazanila policiji.

Vlomilci in tatovi na delu

Ljubljana, 26. avgusta.

V zadnjih dveh dneh je policija prejela celo vrsto prijav glede vlonov in fatin po mestu; pa tudi iz bližnje okolice so prišle take prijave. Vse tatvine so bile izvršene večinoma isto noč ob raznih urah na različnih mestih.

Tatvine koles

so postale zopet številne. Policie je celo iz Želimelj, ki leži v tisti skriti dolini na Ižanskem, prejela prijavo, da se je tam v šolskem poslopu oglašal neznan tat ter odpeljal s seboj čisto novo kolo znamke »Michles š. 151.822, vredno 1750 din. Kolo je kromirano, črno pleskano, v obročih so potegnjene svetloplavne črte. Kolo je imelo tudi dinamo luč. — Pred gostilno Sventer na Smartinski cesti je bilo ukradeno črno pleskano kolo Struklju Ivanu iz Kneževoga stradona, vredno 400 din. — Skoraj istočasno je bilo tudi Riharju Alojziju ukradeno kolo znamke »Opolo na Dobrovi pred gostilno Suhadol. Tudi to kolo je črno pleskano ter je vredno 700 din. — Najzanimivejša pa je tatvina dvokolesa, ki je bila izvršena sredne dneva iz neke več na Glinčah. Dvokolo je bilo last monterja Tudsja Ivana, kateri ga cenil na 1200 din. Neki podporočnik I. planinskega polka iz Škofje Loke, ki je tisti čas hodil tam mimo, je povedal, da je bil videl, kako je iz veže

peljal nekdo dvokolo ter se z njim odpeljal po cesti. Seveda se ni zanimal za človeka, ker je misil, da je pač kolo njegovo, ker ga je čisto brezskrbno odvedel iz veže na cesto ter sedel nanj. — Gostilničar Kolenc Lovrencu v Janševi ulici v Šiški je bilo enako ukradeno kolo, vendar je tak iz neznanega vzroka odvrgel na polju v bližini čistišnice riža. Tam ga je našla Trontel Marija iz Linhartove ulice, vendar kolo ni imelo več plašča in zračenice na zadnjem kolesu. Tako tripli gostilničar Kolenc vendarle dobrih 100 din škode.

Vlomi v stanovanja

se takisto zmer

Kulturni koledar

Dular Franjo

26. avgusta 1860 se je rodil v Podborštu pri Mirni živinodravnik Dular Franjo. Gimnazijo je študiral v Novem mestu, živinodravništvo pa na Dunaju. Služboval je po različnih krajih. Objavil je različne članke v koledarju Družbe sv. Mohorja. Sodeloval je pri »Miru«, V. Rohmanu je pomagal pri urejevanju njegove prve knjige »Gospodarski nauki«. S svojimi poljudnistrokovnimi knjigami »Domači živinodravnik«, »Umná živinorejac in »Krmila in mlekarstvo« je izpolnil občutno vzel v naši strokovni literaturi iz živinodravniške znanosti.

Ljubljana danes

Koledar

Cetrtek, 26. avgusta: Cefirin.

Petak, 27. avgusta: Jožef Kalas.

Nočno službo imajo lekarji: mr. Sušnik, Matijev trg 5, dr. Kuralt, Gospodarska cesta 4, in mr. Bohinec ded., Rimsko cesta 31.

MATICA

TEL. 21-24 Matica, Malo, a vendar na popularne filmske umetnosti Shirley Temple v filmu

Zlati kodrčki

nezamikni dialog.

Predstave ob 16., 19.15 in 21.15 ur

SLOGA

Posledna ljubezen Ivana Straussa — kralja valčkov — v filmu

Nesmrtné melodije

Komorni pevec Alfred Jerger, Lissi Holzschuh, Leo Siezak

Predstave v Slogi ob 19.15 in 21.15 ur

Mestna počitniška kolonija v Metliki, Mestno poglavarstvo obvešča starše otrok-kolonistov, da se vrnejo otroci iz Metlike dne 28. avgusta ob 20.30. Starši so vabljeni k sprejemu otrok na glavni kolodvor.

Danes ob 21 zvečer nastopajo na Taboru Trboveljski slavki pod vodstvom svojega zborovodje g. Avgusta Suligoja. Par točki sporeda ima tudi mlada solistka Trboveljskih slavkov, konzervatorijska Korilnikova. Kot spremjevalec na klapirju sodeluje g. dr. Danilo Švara. Sedež po 10 dinarjev in stojiscu po 3 din so na razpolago v knjižarni Glasbene Matice ter od pol 9 zvečer dalje na Taboru pred koncertno dvorano. Občinstvo še prav posebno opozarjam na koncert Slavčkov.

Dne 1., 2. in 3. septembra bo vpisovanje v solo Glasbene Matice. Radi rednega začetka pouka prosimo starše gojencev, da jih takoj vpisijo, ker je 4. že razdelitev urnika. 7. pa redni pouk.

Najvišjo glasbeno izobrazbo nam nudi drž. konservatorij v Ljubljani, ki ima dneve vpisa za nove in stare gojence od 1. do 7. septembra, od 9 do 12 v konservatorijski pisarni v Gospodski ulici. Opozorjam na lepake, ki so napeljeni po mestu in z katerih je razviden ves ustroj naših glasbenih zavodov drž. konservatorija in sole Glasbene Matice.

Vsem Slovencem! V soboto 28. in nedeljo 29. avgusta se zberemo Slovenci na Brezjah, da svečano počastimo spomin naših žrtev svetovne vojne. Ob tej priliki se bo blagoslovil temeljni kamen za preuredivi park pred cerkvijo in za grob neznanega vojaka. Spored je bil objavljen v časopisu in v spominski knjižici, ki je za to svečanost izšla. Vse skupine bojevnikov pozivamo, naj pošljemo svoje zastopnike že v soboto na Brezje.

Poletična voznina po železnicu je za vse udeležence dovoljena, kakor smo že včeraj poročali. V nedeljo vsi na Brezje.

Vabilo na zanimivo predavanje s sklopičnimi slikami danes v sredo dne 25. avgusta v prostorih Ljubljanskega dvora v Ljubljani. Predava na podlagi številnih sklopičnih slik g. Jože Jenko, predsednik oblastne uprave udruženja žel. uradnikov, o temi »Naša pot v Pariz«, o Nemčiji v Monakovem, po renski dolini do Düsseldorfa, Belgiji, Parizu, Švici v okolici zvezneke jezera in okolici Matterhorna ter Italiji v Milianu in Benetkah. To predavanje je kot uvod v poučno počuvanje, ki ga organizira udruženje na svečeno razstavo v Pariz v dneh 2. do 16. septembra 1937. Dostop k predavanju ima vsakdo. Začetek ob 8 zvečer.

Dva mercantilna tečaja za učitelje trgovsko-obrtnih nadaljevalnih sol je letos priredila kr. banska uprava v Ljubljani. Drugi tečaj se je pričel 2. avgusta in bo trajal do vteftega 28. t. m. Tečaj obiskujejo učitelji narodnih sol, meščanskošolski učitelji, profesorji in sestre, ki poučujejo na meščanski soli v Lichtenštejnem in v Kočevju. Vseh udeležencev, ki poslušajo predavanje iz knjigodruga, trgovine, meničnega prava in kontokorenta, je 29. Tečajniki so si dosedaj ogledali točno v tovarno in ljubljansko letališče, kjer je velika večina preživelata tudi svoj prvi zračni krst. Kader učiteljev za ponučevanje na trgovsko nadaljevalnih solah se bo tako povečal za uspešno ponučevanje naše trgovske mladine na trgovskih nadaljevalnih solah.

27. Žrebanje loterijskih dobitkov 2 in pol odstotne državne rente za vojno škodo, nove emisijske, bo 1. septembra ob 9 dopoldne v oddelku za državne dolgove in državni kredit. Vsakemu je dovoljen prost vstop.

Z letalom v Celovec

Tri ure potrebujete, da se pripeljete z vlakom iz Ljubljane v Celovec, vrhu tega ste izpostavljeni še neprijetnostim event. zamud, ki se dandanes tolkatrjavajo na naših železnicah, kar vas upravljeno spravlja v slabovo. Če pa potujete z letalom, ste v dobrih 20 minutah že v Celovcu, pa ste deležni še edinstvenega užitka, ki vam ga nudi to potovanje s prelepim razgledom na našo Gorenjsko in Karavanke. Moderno trimotorno Junkersovo letalo družbe Oelak vozi vsak tretjek, četrtek in soboto. Ob 15 se dvigne v Ljubljani in prispe v Celovec že ob 15.20. Vožnja na tej proggi velja le din 200. Družba petih cest uživa 20%, od šestih do deset cest pa 30% popusta od vozne cene. Če se vas zbere družba šest ljudi, se lahko peljeti v Celovec že za 140 din. Ne zamudite ugodne prilike. Vse informacije dobite pri Aeropatu, telepon 36-21.

Kako je z ljubljanskimi pešci

Ljubljana, 25. avgusta.

Ljubljana se iz leta v leto razvija in razširja, promet na ulicah in cestah zaradi tega očitno raste. S tem pa nastajajo za Ljubljano nova vprašanja, kako ves promet skozi ulice in ceste urediti tako, da tudi ob največjih prireditvah ne bo prevelikega zastoja. To vprašanje pa se je izkazalo kot izredno težko in zamotano. Kakor se zdaj zadeva na prvi pogled zelo enostavna, pa vendarle nastajajo težkoče, čim hoče kdo vprašanje bolj temeljito zgrabiti. Največ težav povzročajo Ljubljani pešci, to je zdaj splošno ugotovljeno. Kdor bo v Ljubljani iznašel način, kako naučiti ljudi hoje po cestah in ulicah, ta bo obenem veljal za velikega junaka.

Po desni strani . . .

Dognano je, da se večina nesreč na cestah ne zgodi morda zaradi avtomobilov ali kolesarjev, marveč zgolj zaradi nepazljivosti pešcev. Kdor se zanima za hojo naših Ljubljancov, naj samo ob sobotah postoji četri ure ob izhodu živilskega trga. Mogel bi opazovati vse nerodnosti ljudi, ki odhajajo s trga in na trg. Pravilo, naj bi ljudje v vsak smer hodili le po desni strani, se menda v Ljubljani sploh ne da izvesti. In vendar bi bilo nujno potrebno, da se zlasti pešci dosledno navadijo povsod hodiť le po desni strani. Policia pa bi morala vsaj na najprometnejših križiščih in v tistih ulicah, ki nimajo zadostno širokih hodnikov, naravnost ukazati hojo zgolj po desni strani. Prav zaradi zmedene hojo pešcev se časi na hodnikih ljudje po nepotrebni prerivajo, drug drugače zadevajo s komole, se zaletavajo ob stene ali pa morajo v zadregi skakati s hodnika na cesto. Kjer je cesta tlakovana ali asfaltirana, tam je tako umikanje s hodnika na cesto še mogoče in ne povzroča niti težav niti škode. Toda gorie, kjer je ob kraju hodnika jarek pole blata ali vode. Tam pešec pač ni prijetno, če ga kdo hote ali nehoti porine z hodnika naravnost v lužo ali v blato. Take neprisetnosti se v Ljubljani redno dogajajo ob deževju po ozkih ulicah, ki niso še tlakovane niti ne asfaltirane. Seveda se sleherni pešec jezi na tistega, ki mu povzroča nerodnost, sam pa nikakor noče priznati, da nosi del krvide tudi on. Čim bi bila namreč dosledno uvedena hoja po desni strani, bi takih nerodnosti sploh ne bilo več. To pravilo pa seveda ne bo prej izvedeno do konca, dokler se pomema hojo zgolj po desni strani ne bo zavedal sleherni pešec; obenem pa bo moral sleherni pešec tudi najprej pri sebi dosledno izvajati to pravilo.

Naj tudi pešci pazijo

Zelo zabavno, — če bi včasih ne bilo obenem tragično, — je tudi opazovati ljudi na križiščih. Sleherni pešec čisto po svoji volji lahko prečka cesto, kjer se mu to najbolj poljubi. Pri tem seveda navadno le malo pazi, ali je cesta prosta ali pa vozi iz ene ali iz druge emeri kak voznik ali celo avtomobilist. Kakor hoče s tem pešci povdari in na svoj način izvajati popolno svobodo, hojo čez križišča in čez ceste kjerkoli, tako obenem te svobode nikar noče priznati niti kolesarjem, se manj pa voznikom ali avtomobilistom. Sleherni pešec hoče, naj bi nanj pazili drugi, sam pa noče obenem biti pazljiv. Nihče tudi v Ljubljani noče

Jesenski velesejem

Zivi pas. (Prizor z misijonske razstave na velejemu v Ljubljani).

Oprezno, korak za korakom po dobro vidni stečini, prst stalno na ježičku puške — lov v pravu. Nikdar ne ves, če ti ne pride nasproti ne nadno ali kača, ki ti nosi smrt brez milosti, ali se dotakne etrupega mrčesa tedaj, ko to najmanj misliš. — Psi! Ljubek jelenc! Ne, mlada divja mačica je samo. Počasi, milimeter za milimeter puško k licu. Ni še sedla mušica puške mački na pleča, ko je lovec vzterpel. — Debela ovijalka je nantah oživelja. Udat! Ogromna kača se je kot živ pas ovila okoli divje mačke, niti zavezati ni moglo revše, samo zamoklo lomljene kosti. — Oster pok, malo dima, par krikov preplašenih ptic, in udav s je zvijal smrtno zadet ob svoji mrtvi žrtvi. Ko se je ogromno divno barvano telo tega orjaškega plazilca umirilo, so sli šele k njej temni spremjevalci, vendar tako oprezzo in boječe, da jih je hotel beli »sahib« (gospod) že pokarati. A oni so ga opozorili, kričeč: »Sahib, ne veš, če je kača mrtva, morda se je potuhnila.« Z dolgimi bambusovimi palicami so jo bez ali, kar pa so videni, da je mrtva, so z vzklik veselja tekli k njej in jo z magazlavimi klaci nesli v sahibov bungalov. Ogromna kača je bila res mrtva. Krogle je šla skozi vitko telo tika za glavo in ji zdrobila hrbitenico. Gorje pa, če ne bi bila mrtva. Kot živa vrv, kot živ pas bi oklenila vesakor in vse kar bi prišlo živega z njo v stik. Jeklene, peklensko močne mišice pa bi zdrobile neusmiljeno vse kosti. Živi pa ne bi popustil poprej, preden ne bi zamrl poslednji dih in dokler se ne bi umiril poslednji drget žrte. Ob tropski mlakuzi je bilo mrtvo. Nekaj ovijalk je stegovalo svoje roke proti vodi, kot da bi hrenjeli po teji dragoceni tekočini — za pragozd in vsa živa bitja. Ljuba tropска mačka je prisla pit vodo. Mehkošapka pa je bila preneoprežna in spet je oživelja ovijalka — udav. Samo malo in umirila se je, pa rojala celo skozi ogromni golit udava. To so žalozire tropskih gozdov, majhne, a žalostne. Tak zanimiv prizor nam bo predstavljala indijska misijonska razstava na velejemu od 1. do 12. septembra, na kar vse prijatelje posebej pozorite.

Cvetlična razstava na ljubljanskem velejemu od 1. do 12. septembra. Vajeni smo že, da nas ljubljanski velejemi presečena s svojimi krasnimi cvetličnimi in vrtmarskimi razstavami. Ljubljana do cestice je lastnost našega človeka in zato ljudi letos ne sme manjkati tako razstave v okvirju jesenskega ljubljanskega velesejma. Priredil jo bo Klub ljubljiev v Ljubljani. Razstavljene bodo najzajemnejše lončnice, dalje lepi sortimenti dališ vseh priznanih in odlikovanih novosti v inozemstvu ter sortimenti vrtinc. Seveda ne bo manjkalo tudi aster, cinij, gladio, anemon, begonijs, mombrecije in drugih naših prijateljic, ki nam vse poletje in jesen razveseljujo oko in srce. Razstavljene bodo tudi velike skupine splošnega jesenskega cvetja. Seveda ne bo vse naenkrat, ampak se bodo sortimenti menjali tako, da bo vsak dan nekaj novega, všakokrat pa podan vse v zaokroženi sliki. To razstavo izpopolnjuje velika razstava eksočničnih ribic, ki jo priredi Društvo akvaristov in razstava metuljev.

Kadilec se bodo zopet založili z dobrimi cigaretami. Monopolska uprava bo ob letosnjem jesenskem velejemu od 1. do 12. septembra izdala posebno vrsto izložbenih cigaret Vardar in Drina. Te razstavne cigarete se bodo prodajale za časa ljubljanskega velesejma samo v trhki na velejemu po isti cenii kot običajno cigarete teh znamnik.

Od tu in tam

Za razširjenje ljubljanske železniške postaje je prometni minister dr. Mehmed Spaho odobril kredit 3.040.589 din. Ta vsota je namenjena za odkup zemljišča, na katerem bo mogoča razširitev železniške postaje.

Za kemijski zavod ljubljanskega vseučilišča je finančni minister odobril prosvetnemu ministru, da izdala 100.000 din za nabavo materiala in inventarja.

Hmeljarji iz donavске banovine bodo imeli letos zelo slabu letino. Poleg neugodnega vremena je napravila mnogo škode tudi peronospora, zaradi katere se je listje posušilo, plod pa je zelo zaostal. Prej se vojvodinski hmeljarji računali, da bodo letos pridelali okoli 15.000 meterskih stotov hmelja, sedaj pa se je izkazalo, da so pridelek veliko previsoko cenili. Pred slabo letino so se resili samo oni hmeljarji, ki so začeli pravočasno škopiti hmelj z modro galico, da so na ta način pregnali peronosporo. Teh pa je bilo zelo malo. Verjetno je, da bodo slovenski hmeljarji v Savinjski dolini letos mnogo bolje pridelali ravno zaradi tega, ker so nevarnost sami pravočasno odstranili.

Pravda za milijonsko dediščino v korist Matice Srpske teče v Nove Sadu. V Belgradu je pred nekoliko leti umrla premožna Marija Rajković, ki je v svoji poslednji volji določila dediščino enega milijona dinarjev, ki naj bo dobi Matica Srbska za vzdrževanje gojencev, ki so siromašnih starcev. Zapuščinska razstava naj bi se po želji sorodnikov vrnila v Belgrad, češ, da je testament, ki je bil napravljen v Novem Sadu, pomanjkljiv. Tako je prislo do sporja. Izredno sodišče v Belgradu to pravico priznalo. Zato bo Matica Srbska nastopila s tožbo, da bodo zapisčeni jih deležni. Zanimivo je poleg tega tudi to, da ima Matica Srbska okoli 60 raznih zadužbin v vrednosti okoli 20 milijonov dinarjev. Na ta način more že s samimi obrestmi, ki značajo okoli pol milijona na leto, vzdrževati precejšnje število siromašnih gojencev.

Priprave za prvo državno konjsko razstavo, ki se bo vršila 12. in 13. septembra t. l. v Belgradu na dirkališču dunavskega kola jahačev, se sedaj končujejo. Zanimanje konjerejcov je za to razstavo posebno veliko, ker bodo strokovnjaki vse razstavljene živali še podrobno pregledali in ocenili. Na podlagi teh ocen se bodo podelite tudi denarne nagrade, ki so zanje potrebna gmotna sredstva za zagotovljena. Razstave se bodo udeležili konjerejci iz vse Jugoslavije in bo več razstavljalec prisel v narodni nosi, tako da bo razstava dobila vsestopenjski značaj. Sodelovalo bodo tudi zasebne žrebčarne, kakor n. pr. žrebčarna vučkovarskega vlastelinstva kneza Odeskalkija, žrebčarna Gedona Djurdjerskega itd. Centralna uprava dunavskega kola jahačev bo razstavila polnokrvne angleške žrebce svojih članov, ki pridejo prav tako v ocenitev, da bodo nagrade v obliki diplom. Naprošene so tudi vlade Male zvezre in Balkanskega sporazuma ter bolgarska, albanska, avstrijska, madžarska, švicarska, francoska, nemška, italijanska in britanska vlada, da pošljajo svoje strokovnjake na razstavo. Pričakovati je tudi velike obisk obiskovalcev na konjerejci. Vse posiljke za razstavo morajo biti naslovljene na državno razstavo konj v Belgradu, namenilna postaja sme biti pa razen Belgrada in Topčidera tudi Čukarica. Prevoz konj v drugačem materialu, potrebenega za razstavo, se izvrši na os

Izpitne bedastoče

V Franciji se je baš končala najhujša divja sezona, sezona izpitov. Sedaj pa je nekdo zbral zapiske raznih komisij pri zrelostih izpitih na srednjih, trgovskih, upravnih in drugih »svetniških« znanosti, ter sestavil silno zanimivo listo, ki kaže, kako popolnoma se da človek pri izpitih zmešati, pa tudi kako krasni, vitki, elegantni in prednji gospodčiči dijaki s svojo nevednostjo dosegajo neverjetne rekorde. Živimo pač v dobi rekordov! Poglejmo kar po vrsi!

Zgodovina starega veka

Grško bajeslovje so si nekateri čisto po svoje izmislili. Staro grško boginjo ljubezni imajo za simbol srce. Praksitles, slavni grški kipar, je — Venerino matu. Euterpa, muza liričnega pesništva, je božanstvo žalosti. Partenon, slavno Atenijsko svetišče, je — neka smodnišnica; nekdaj cvečtoče mesto Sparta je bilo — neki atenski umetnik. Grški modrijan Demosten je postal — arhitekt. Drugi nepozabni modrijan, Aristotel, je bil zmagovalec v bitki pri Salamini.

Afriški vojskoved Hanibal (pribl. 200 let pred Kr.) je mislil iti v Avstralijo, pa so se mu vojaki uprli, zato je glavne upornike postavil ob zid in posrelili s puškami.

Kartažani so hodili v Anglijo po premog in v Baltiško morje po neko peno, iz katere so izdelovali vžigalice. Ladje niso imele ne krova, ne nič.

Mojzes je bil rojen v zibelki, prevlečeni z asfaltom, od tam pa je šel v svet oznanjevati evangelijs.

Srednji vek

ni nič jasnejši Luther n. pr. je študiral v nekem liceju ter prestavil sveto pismo v francoščino. Bil je luteranski katoličan.

Friderik Rdečelasec, znamenit iz križarskih vojsk, je utonul v Indiji v reki Gangi, katero je skušal preplavati.

Papež Bonifacij VIII. je prosil Filipa Lepega, naj mu pošlje škofa iz Pamiera v neki buli.

Domovinoznanstvo

Po mnenju najmlajših »učenjakov« so Francoski potomeci Slovanov, Kirgizov in Judov. Jeanne d'Arc je že poznała fotografijo in ob francoski revoluciji (pred kakimi 150 leti) so na Francoskem dvoru že rabili telefon. Revolucija sama pa si je nakopala smrtno sovrašto vseh tistih, ki so dali zanje svoje življenje.

Za časa Napoleona so v Franciji ustanovili občine, ki sestojijo iz župana, pečata, stolpa in javnega poslopa, ki se imenuje mestna hiša.

Na kongresu v Berlinu I. 1878. sta zastopala Francijo ekonomist Maurice Chevalier (sedanj filmski igralec!) in neki diplomat, kar ni nič čudnega, saj je tudi papež Pij VIII. bil minister Filipa Ludvika. L. 1870. pa je Bismarck podpisal v Versaillesu frankfurtski paket.

Tako so tiskali prvi slovenski časopis, Vodnikove »Lublanske Novice«.

R. L. Stevenson:

Skrivnost dr. Jekylla

»Tako bi vam bil moral povedati, kdo je ta gospod. To je nadzornik Newcomen iz Scotland Yarda.«

Na ženskem obrazu se je prikazal izraz zoperne veselja.

»Ah, je vzkliknila v težavah je! Kaj je pa napletel?«

Mr. Utterson in nadzornik sta se spogledala.

»Zdi se, da mož ni zelo prljubilen,« je odvrnil nadzornik, »no in zdaj, moja dobra gospa, dovolite meni in temu gospodu, da se malo razgledava.«

V vsem poslopu, v katerem ni razen stare ženske prebivala živa duša, je mr. Hyde uporabljal samo nekaj sob. Te pa so bile razkošne in opremljene z izbornim okusom. Ena omara ob steni je bila polna vina, namizno orodje je bilo srebrno, posode elegантno, na steni je visela dobra slika, ki jo je, kakor je domneval mr. Utterson, podaril Henry Jekyll, ki je na tem področju veljal za ponavalca. Razkošne preproge lepih barv so ležale vse povsod.

Toda ta trenutek so vsi prostori kazali znamenja o nagli plenitvi, do katere je moralno priti pred kratkim. Kosi obleke so ležali razmetani po tleh, žepi so bili obrnjeni navzven, predali so bili odprtih in kamin je bil poln sivega pepela, kakor da je kdo sežigal številne

Zemljepis

Sеверни pol se z enim koncem nekoliko dočka ekvatorja. Švedska sega do Rdečega in do Jadranskega morja, zna drugi strani pa do Azije in do Sueškega prekopa. Njeno glavno pristanišče je Carigrad. San Francisco je luka ob Baltiku, blizu otoka Madagaskarja. Donava pa je znamenita gora v Nemčiji.

V Alžiru goje alfo, omego, makarone, nomade, pastirje, tobak, ki ga pridobivajo iz kavovec, citrone, bivole in sviloprekje, ki dajajo bombaž. Mnogo je tudi hijen, ki žro mrtva trupla.

Oblikoslovje

Kandidatje za borzo so imeli poseben izpit, ki naj pokaze njihove opazovalne sposobnosti in poznanje jezikov. Nekaj najboljših zgledov! Opis kokšči:

Kokoš sestoji iz mesa, kože in perja. Brez

perja bi se videla koža; brez kože bi se videlo meso; in brez mesu duh, duša in telo!... Po smrti kokšči niso več užitne.

Konj. Konj je žival, ki teče s pomočjo dolgi nog. Na konju vidim trup, opremo, grivo in jezdec.

Razne vrste konj so: dirkalni konj, ki je zebra, in poljski konj. Konj je zelo koristen, ker nadomešča avtomobile in varuje majhne ptičke, ki jedo njegove »fige«. Po svoji smrti nam konj daje salame in usnje, katero zna strojar ustrojiti.

Krava je sesalec, kateremu noge segajo do tal. Krava ni vol. Na glavi ji poganja približno dvoje oči. Krava ima dolga oslovskia ušesa, poleg katerih štrli iz glave dvoje upogljin. Za svojim hrbotom ima tudi nekaj: rep s čopom za odganjanje muh. Kravjemu mladiču ne pravimo: krava; zato pa mu pravimo »telec«.

Krava ne nese jaje kakor kokšči. Jemo njeno notranjščino, iz zunanjščine pa čevljariji delajo usnje.

Neverjetno mnogo je še takih napak, ki kažejo skrajno površnost v pisavi in rabe besed, katerih pomen še daleč ne poznajo.

Filmske zvezde, ki jih ne poraja reklama

Imena filmskih igralk in malikovanje, ki je z njimi v zvezi, so že tako bobneča, da postajajo zoprna in banalna. Hollywoodski reklamni agenti so svoje žrtve tako popularizirali, da že pastirice prepevajo »slagerje« o njih. »Ti si moja Greta Garbo« je značilen primer za te vrste reklamo liriko. Morda je to filmskim igralkam v začetku potrebno, marsikaterje ne bi občinstvo drugače niti spoznalo, kaj šele se zanjo ogrevalo, toda ta poceni popularnost se maščuje predvsem nad stišimi igralci in igralkami, ki o njih lahko trdimo, da so v svojih filmih umetniki. Njihova imena postajajo vsakdanji pojmi, kadar jih slišimo, si pod njimi ne predstavljamo nič posebnega, kaj šele umetniškega. To je tako, kakor da se kozarec šampanjca spremeni v limonado. In limonade se občinstvo, ki zahaja v kino ali v gledališče, najprej preobije v naveliča.

Z ljudi, ki šečejo v modernem filmu še kaj drugugega, ne samo površne zabave in praznih obrazov — in teh ljudi je dandanes že veliko — imajo več privlačnosti in več umetniške vrednosti ponavadi igralci in igralke, ki ne spadajo zgolj med običajne lepotice in lepotice, marveč ki osvajajo zanimanje in simpatije z golj z nevsišljivo igro, z ustvarjanjem lepega in pretresljivega, kakor smo tega vajeni v gledališču. Tam ne koristi ne reklama, ne protekcija, ne toalete, marveč samo talent. Taki igralci in igralke ne v gledališču in ne v filmu ne postajajo nikdar dolgočasni in banalni, saj znajo z vsako novo vlogo, z vsako novo stvaritvijo zavzeti občinstvo. Edino taki umetniki lahko računajo na trajno naklonjenost občinstva in so lahko prepričani, da bodo ljudje vsak njihov nastop v filmu ali na održi pričevali navdušeno in z iskrenim razumevanjem.

Število takih filmskih umetnikov danes ni več tako majhno. Spomnimo se samo Franca Haryja Baura, o katerem je moči trditi vse drugo prej,

kakor pa da bi bil lep, da bi bil »zvezda«. In vendar pomeni vsak njegov film zdaj ljubitelje filmske umetnosti dogodek. Isto je s Charlesom Laughtonom in z drugimi. Resni ocenjevalci filma štejejo v to vrsto tudi Američanko Kay Francis, ki je pri nas skoraj niti ne poznamo. To je igralka, ki se je pojavila v hrušču ameriške filmske reklame neopazeno, nevsišljivo in si po dveh

Filmska igralka Kay Francis.

treh filmih (»Beli angel«, »Beg pred preteklostjo«) pridobila neštečo prijateljev doma in v tujini. Zdaj, ko je njen sloves utrjen in neizpodbiten, se vsi strokovnjaki sprašujejo, kako je to mogeče, kako da je v svetu komercializiranega filma mogel kdor uspeti in zasloveti tako rekoč brez reklame.

Razlago za to je moči najti v vlogah, ki jih igra. To so povečini, če ne golj dramatične, trajične vloge z vsebinom, zajeto iz resničnega človeškega življenja. To je tisto, kar vzpostavi neposredno tajno vez med igralcem in občinstvom. To je vez, ki je v gledališču in filmu najvažnejše jamstvo za uspeh in za trajen učinek. Edino umetnik, ki se mu posreči to, vrši svoje poslanstvo in priča o sebi, da je talent.

Današnje življenje vsebuje kljub svoji navedni površnosti in lahkomilnosti ogromno trajične, globoke človeške vsebine. Umetnik, ki zna zajeti, je sodoben, je moderen in velik umetnik, ker sodobnim ljudem lahko z umetnostjo ponazorjuje boje in zmagne z naravnim doživljajem in podajanjem.

V to vrsto filmskih igralcev spada Kay Francisova po sodbi svetovne filmske kritike. Zato povsod z velikim zanimanjem priznajujo njenih zadnjih filmov, med njimi »Vstaje na Vzhod«, ki bo ponazoroval v dramatični obliki in napetosti vprašanja, ki te čase razburajo ves svet in ljudi, ki v njih žive svoje burno in viharne življenje.

odvedel v laboratoriј in secirnicu.

Doktor je hišo podeloval po dediču nekega znanega kirurga. Ker je pa njegovo nagajenje veljalo bolj kemiji kakor anatomiji, je ozadje poslopa konec vrt spremenil.

Prijatelj je odvetnika zdaj prvič sprejel v tem delu stanovanja. Odvetnik je radovedno opazoval umazano stavbo brez oken ter gledal okrog z mučnim občutjem, da mu je vse to tujje. Koračil je skozi predavalnico, v kateri so se nekoč gnetele gruče pridnih študentov, zdaj pa je bila pusta in molčeca, mize so bile obložene z kemičnimi aparati, tla vsa zastavljena z zaboji in z ovojnimi potrebščinami. Luč je mračno padala skozi umazano kupolo.

Na zadnjem koncu je nekaj stopnic držalo do vrat, ki so bila opeta s temnordečo preveliko. Skozi ta vrata je mr. Utterson nazadnje prišel v doktorjevo delovno sobo.

To je bil velik prostor, okrog in okrog zastavljen s steklenimi omarami. Med drugim je bilo tam tudi vrtljivo zrcalo ter poskuševalna miza. Tri prašna, z železničnimi palicami zavarovana okna, so gledala na dvorišče. Na malem ognjišču je gorel ogenj, na robu kamina je stala prižgana svetilka. Kajti celo v notranjost hiše je začela udirati megla v debelih kosmil.

Tam, tik ob peči, je sedel doktor Jekyll in je bil videti, na smrt bolan. Ni vstal, da bi pozdravil obiskovalca, marveč je samo iztegnil svojo mrzlo roko in mu z docela izpremenjenim glasom izrekel dobrodošlico.

Tako je ju je Poole pustil sama, je mr.

Vlak za fotografje

Velike železniške družbe v Ameriki, ki so imele že posebne izletniške vlake za kolesarje in hribolaze, so opremile še posebne vlake za fotografje. Najprej jim je omogočeno slikanje vlaka samega od vseh strani, tudi od spodaj. Potem pa je vlak sam urejen tako, da lahko slikajo nemoteno vse, kar se jim med vožnjo zdi zanimivega. Vlak ima tudi posebno temno sobico z vsemi najnovjetjimi pripomočki za razvijanje slik. Eno samo nedeljo je tak vlak pripeljal iz New Yorka in Chicaga v Altono v Pensylvanijo 1600 zlovcev slik.

Španško zlato

Trije iskalci rud, neki Anglež, neki Francoz in neki Nemec, so kopali na meji med Panamom in Costo Rico ter se nenadoma udrli v zemljo. Spoznali so takoj, da jih je usoda vrgla v neki zapuščen rudnik. Ko pa so začeli stikati po njem, so naleteli na 80 zlatih palic po 25 kg in se začeli pripraviti, koliko ima vsak pravico odnesti. Vmes so posegle krajevne oblasti, ki so polovico najdenega zaklada pridržale zase ter razložile, da so zlati skrili Indijanci, ki so napadli in pobili nekdanje španske lastnike in radarje tega bajnega zlatega rudnika.

Olje morskega volka

je po mnenju strokovnjakov mnogo zdravilnejše kot dosedanje navadno ribje olje. Pa tudi pridobivati ga je lažje in v večjih količinah. En sam morski volk daje 400 do 1200 litrov olja, ki vsebuje 20 krat več vitaminov kot ribje olje, pospešuje rast živali in otrok, kokšči bolje nesejo, je uspešno zdravilo proti boleznim oči, za slabu pljuča in boljše delovanje raznih žlez.

Nova vrsta stekla

Neki Anglež je iznašel steklo, ki je posebno velikega pomena za avtomobiliste, da jih ponoči nasproti vozeči avtomobili ne bodo mogli več tako oslepiti s svojo silovito lučjo, s čemer bo odstranjena marsikaka smrtna ali težja nesreča.

Novo steklo namreč propušča žarke samo v eno smer, tako da, če gleda skozenj od ene strani, bo še videl vse tako kot skozi navadno steklo, od druge strani pa sploh nič.

Plačane počitnice za delavstvo

Lastniki kovinarske industrije v Angliji so prostovoljno podelili svojim 600.000 delavcem pravico do osmednevih plačanih počitnic. Londonski časopis »Daily Herald« je ob tej prilici poročal: Odlok ravnateljstva kovinarske industrije zelo pospešuje splošno gibanje v korist plačanih počitnic, kajti gotovo je, da bodo sedaj delodajalci v ladjevnicah dali iste pravice svojemu delavstvu, tako da se bo število tistih, ki že imajo podobne pravice, pomnožilo za 750.000 ljudi. Vendar pa nas ti prostovoljni odloki ne smejo ovirati, da ne bi glasovali za to, da se pravice plačanih počitnic pozakonijo. Tak zakon bo tem lažje dosegel, ker so voditelji industrijskih podjetij že sami dali pobudo začeti v spoznali dobro stran svojih odredb, ki so, ne glede na povode, ki so jih do njih privedli, vredni vsega priznanja ter bodo vodile do vedno boljšega položaja delavstva, kakor znižanja delavskih ur. Tudi delavci se bodo lahko razvedrili in okreplili po letoviščih, ne da bi pri tem zgubili svoj zaslužek.

Programi Radio Ljubljana